

Ліси зцілюють тіло, а книга – душу

БІБЛІОТЕРАПЕВТ

№ 1 (100) 2023

Видається з 1 жовтня 2014 року

Сайт Наукової бібліотеки libr.knmu.edu.ua

Архів «Бібліотерапевта» <http://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/6941>

ЗМІСТ

ЮВІЛЕЙНИЙ ВИПУСК – № 100

Не втомлюючись, вперед!

Від редколегії.....С. 4

МЕДИКИ НА ВІЙНІ

Я буду там, де бути я повинна

Г. Сирова.....С. 6-7

ДУША ПОРАНЕНА ВІЙНОЮ

Все буде Україна

Вперед до перемоги

Г. Сирова.....С. 9

ХРОНІКА ПОДІЙ

Воєнна зима 2023: працюємо дистанційно
та на робочих місцях

Від редколегії.....С. 11-12

НАТХНЕННЯ

Мадама

Іван Сергійович

М. Федорова.....С. 14-15

ЮВІЛЕЙНИЙ ВИПУСК - № 100

НЕ ВТОМЛЮЮЧИСЬ, ВПЕРЕД!

Дорогі друзи!
 Перед вами ювілейний 100 номер бюлетеню «Бібліотерапевт», який наша бібліотека почала випускати з 1 жовтня 2014 року. Вже 9 рік поспіль ми щомісяця ділимося з читачами нашими буднями і святами, професійними досягненнями й творчістю. «Бібліотерапевт» став майданчиком для представлення на його сторінках талантів наших колег, викладачів, студентів, містян.

З кожним роком коло наших авторів постійно розширювалось, до цікавої роботи й створення випусків бюлетеню долучились більшість співробітників нашої бібліотеки. Редколегія бюлетеню обго-

ворювала цікаві теми, нові рубрики, створення яких допомагало розкрити таланти, будувати комунікації з авторами, ми прагнули бути цікавими читачу.

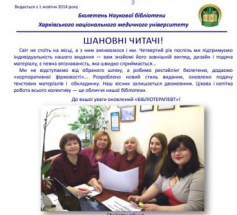
COVID-19 вніс корективи у злагожену роботу редколегії та усіх причетних до створення «Бібліотерапевта», але війна, розпочата повномасштабним вторгненням російських військ в Україну 24 лютого 2022 року, стала справжнім випробуванням для всіх нас. Війна розкидала усіх по світу, не стала виключенням і наша бібліотека. Сьогодні в бібліотеці працює лише третина колективу.

Вже рік ми живемо і працюємо в умовах війни у прифронто-

вому Харкові, змогли зібрати сили і відновити випуск нашого бюлетеню (часом об'єднуючи номери), а також студентських спецвипусків. Ми не полишили видавничу діяльність й надалі розповідати мемо про свою роботу, цікаві події та видатні постаті, ділитимемося натхненням й творчими шуканнями наших авторів.

Запрошуємо до співпраці і чекаємо ваші роботи – впевнена, що нам всім є чим поділитися з читачами!

Ми рухаємось далі, попереду ще багато ювілейних номерів!

МЕДИКИ НА ВІЙНІ

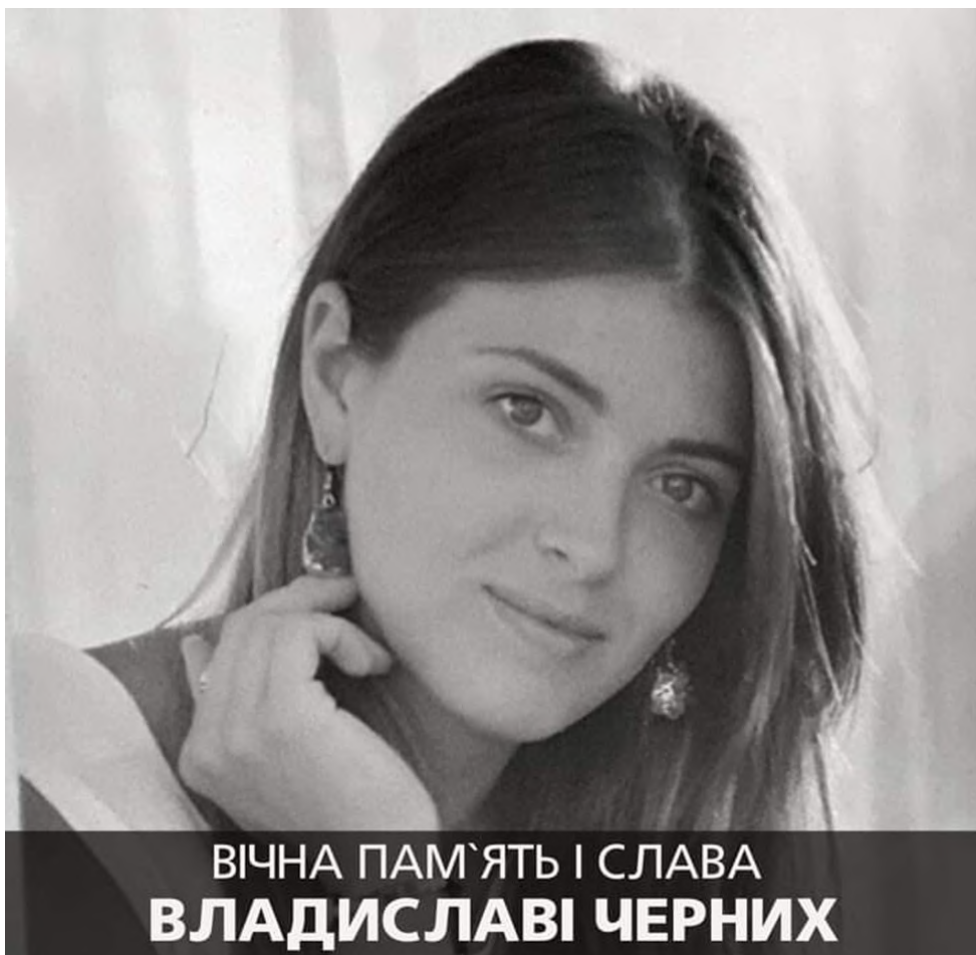
Я БУДУ ТАМ, ДЕ БУТИ Я ПОВИННА

«Я буду там, де бути я повинна» — такі слова почула родина Владислави Валентинівни Черних в травні 2022 року, коли вона вирішила йти захищати Харківщину від військової агресії рф.

28 грудня 2022 року страшна звістка надійшла до нас. Геройськи загинула у боротьбі з рашистами за незалежність і свободу України Владислава Черних — патріот і захисниця нашої Батьківщини, чарівна донечка українського народу, смілива і мужня медикиня — випускниця І-го медичного факультету ХНМУ, яка здобула на полі бою військову професію аеророзвідниці.

Народилась Владислава 28 червня 1994 року, на День Конституції України, в родині фундатора вітчизняної фармацевтичної освіти, вельмишановного ректора НФаУ, професора Черниха Валентина Петровича, який завжди являє собою зразок мужності, розуму, досягнень, любові до Батьківщини, патріотизму, як для всіх нас (учнів, однодумців та друзів), так і для Владислави. Саме так він і виховав донечку. Добре пам'ятаю Владиславу-першокурсницю: чемна, чарівна, наполеглива дівчина, яку цікавила хімія і медицина; вона взяла від батьків все найкраще, була сором'язливою і чуйною людиною, завжди доводила справу до логічного завершення, мала цікаві захоплення — являючи собою цілісну і багатогранну натуру.

Пам'ятаю, яке щастя було у неї в очах на святі Першокурсників, коли вона вступила до ХНМУ, а також в пам'яті у мене залишається її чарівна посмішка, коли Владислава з відзнакою закінчила ХНМУ і стала лікарем, як і її

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ І СЛАВА ВЛАДИСЛАВІ ЧЕРНИХ

ВЛАДИСЛАВІ ЧЕРНИХ

«Я буду там, де бути я повинна» —
Сказала так і з гордістю пішла.
Не розумію, в чому Україна винна?
Можливо в тому, що у неї є душа...

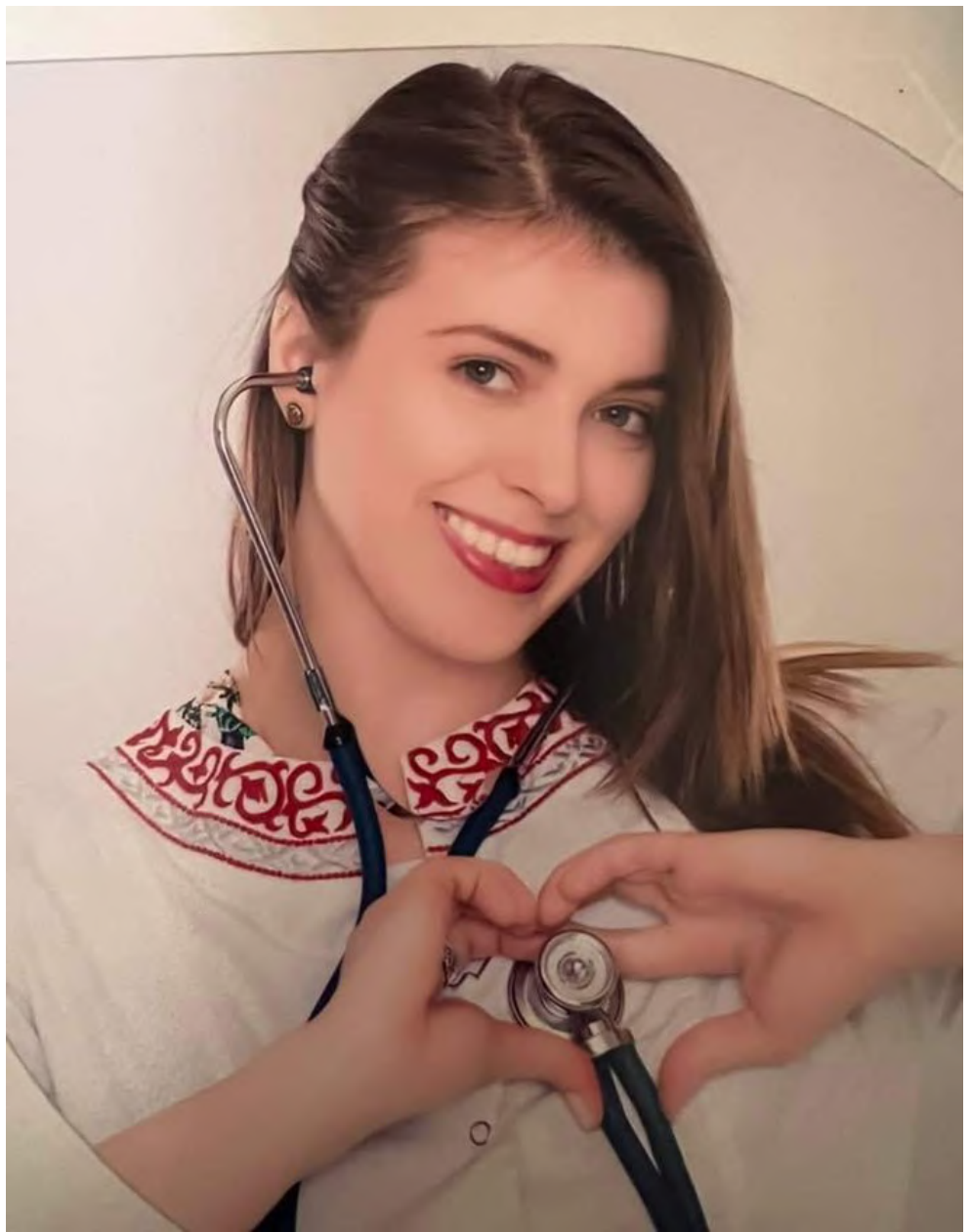
Душа і гордість, і любов, і шана —
Їх маємо ми, сестри і брати.
А втрата їх — болюча рвана рана!
Разом назавжди діти і батьки.

Чарівна Владислава — медикиня,
Ти — гідна донька Валентина й Валентини.
Ти — воїн, патріот і берегиня,
«Аїда» — донечка незламної країни.

Ми вдячні вам, захисниці і захисники,
За відданість справі і країні,
Любов і шана вам, шановні воїни,
Героям слава, слава Україні!

мама. Скільки б доброго і цікавого могла зробити Влада в своєму житті! Вона могла б вилікувати багато людей, знайти нові лікарські засоби та методи лікування, стати мамою, але ж ні... Її життя обірвали вороги-рашисти під Бахмутом, і Владислава, яка мала позивний Аїда, боєць «Хартії», трагічно загинула у 28 років при виконанні бойового завдання особливої складності. Якесь страшна магія цифри 28, саме у 28 років, виконуючи бойове завдання, загинув її дідусь, батько Валентина Петровича – Черних П.К. (1914-1942 рр.), борючись з фашистами під час Другої світової війни.

Владислава — справжня донька своїх батьків і українського народу, зразок Патріотизму і вірності, гідності і сміливості. Пишаємось тобою і любимо тебе, Влада.

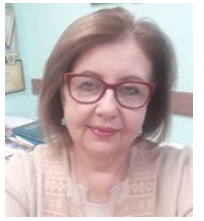

ДУША ПОРАНЕНА ВІЙНОЮ

СМЕРТЬ ВОРОГУ
УКРАЇНА
ПОНАД УСЕ!!!

АВТОР ФОТО: ІРИНА КИРИЧОК

ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА

Ніхто їх з квітами не зустрічав,
Хоча про це так мріяли «герої»,
Бо в Батьківщину з нас ніхто не грав,
А захисниці і захисники її боронять

Від тих, хто знищити прийшов
Тебе, мене, дітей, батьків, родини,
Бомбардував домівки і вокзал,
Хто мріяв нас лишити Батьківщини.

Вони вбивали нас із «градів» і ракет,
А ми вставали з попелу і оживали,
Кричали ворогам російським «Нет!»
Не знищити їм нас — ми точно знали.

Ми — українці маємо наш генетичний код,
Нескорені міста — міста-герої,
І Україна ненька — єдності оплот,
Все буде Україна! Вірте, рідні мої.

03.06.2022 р. 100-й день війни

ВПЕРЕД ДО ПЕРЕМОГИ

Я згадую: розповідала мені мама,
Вона була дитиною війни,
Яка війна була — війна проклята...
Війна у лютому прийшла до наших знов домів.

Післявоєнне покоління і не уявляло,
Що може вмить змінитися життя.
А рф-військо землю нашу оскверняло,
Дітей вбивало і знищало цінності життя.

І діти наші подорослішали вмить,
А молодь дружно землю українську боронить,
Працюємо на перемогу разом всі,
Ніколи їм рабам нас вільних не перемоги!

Країни дружні, наші сестри і брати!
Підтримка ваша, теплота душі!
Коли ми разом — нас не подолати!
Ми вдячні вам, вас любимо, як діти люблять мати!

28.09.2022 р.

ХРОНІКА ПОДІЙ

...city
...ground check
...the police list
...partment took him on
...was sued was not the applicant for
...lice department post.
Instead, the firm said, the applicant filed
against whom judgment called for work
...city could

ВОЄННА ЗИМА 2023:

ПРАЦЮЄМО ДИСТАНЦІЙНО ТА НА РОБОЧИХ МІСЦЯХ

ЗУСТРІЧ З КОЛЕГАМИ З МЕДИЧНОЇ БІБЛІОТЕКИ КЕМБРІДЖСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

16 січня відбулась перша зустріч керівництва нашої бібліотеки з колегами з Медичної бібліотеки Кембріджського університету. Медичну бібліотеку представили Isla Kuhn (керівчиня) та бібліотечні фахівці Jo Milton, Eleanor Barker, Veronica Phillips. Серед представників нашої бібліотеки Ірина Киричок (директорка), її заступниця з ІТ Тетяна Павленко та Тетяна Бабак, завідувача відділом літератури іноземними мовами.

Організувала зустріч Марина Білоножко, в.о. начальника відділу міжнародних відносин.

Бібліотекарі представили основні напрямки своєї роботи. Пані Ірина зазначила, що з початком повномасштабного вторгнення російських військ в Україну

освітній і науковий процеси повністю перейшов у дистанційний формат, тому гострим постало питання забезпечення відділеного доступу до ресурсів, в першу чергу освітніх. Розповіла про власні ресурси, зокрема Репозитарій ХНМУ, веб-покажчик фахово-орієнтованого е-контенту. Нас зацікавили повнотекстові ресурси на сайті Медичної бібліотеки Кембріджського університету, проте доступ до більшості з них авторизований для спільноти цього вишу. Пані Айла висловила про готовність надати необхідну допомогу. Тетяна Павленко цікавилась можливостями функції «вбудованого бібліотека-ря» (embedded librarian) на платформі Moodle, яку виконує Айла Кун.

Після ознайомлення з сайтом НБ ХНМУ наших британських колег зацікавила робота нашого колективу з просування засад

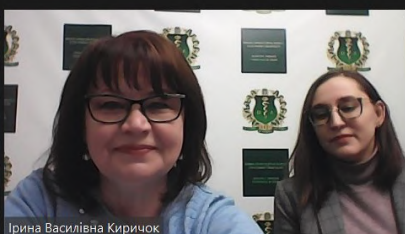
академічної доброчесності, колекція онлайн-курсів щодо розвитку soft skills, особливу увагу звернули на популяризацію медицини через художню літературу та ін.

Під час зустрічі всі відмітили, що є цікаві напрямки співпраці наших бібліотек, які ми будемо розвивати. Ірина Киричок запропонувала провести онлайн зустріч двох бібліотек разом зі студентами-медиками Кембріджського університету та ХНМУ, про що попередньо домовилась з головою студентського самоврядування ХНМУ Ганною Мороз.

Зустріч пройшла в атмосфері відкритості, розуміння і готовності до співпраці, про що домовились керівчині двох бібліотек. Особлива подяка нашому перекладачу Марині Білоножко за налагодження мовної комунікації на зустрічі.

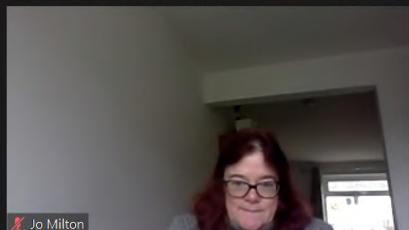
Isla Kuhn, Head of Medical Library Services

Ірина Василівна Киричок

Eleanor Barker

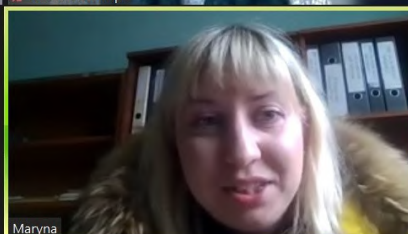
Jo Milton

Veronica Phillips

Тетяна Борисівна Павленко

Maryna

ЗАСІДАННЯ СЕКЦІЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ БІБЛІОТЕК УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОТЕЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ

17 січня пройшло засідання Секції університетських бібліотек ВГО «Українська бібліотечна асоціація», у якому взяли участь директорка Наукової бібліотеки ХНМУ Ірина Киричок та її заступниця з ІТ Тетяна Павленко.

Президентка асоціації Оксана Бруй представила нову очільницю секції Ольгу Ольшевську, директорку Науково-технічної бібліотеки Одеського національного технологічного університету.

Пані Ольга звернула увагу на візію та місію УБА, а також візію роботи секції у 2023 році. Учасники намітили напрямки роботи, навчання бібліотечних фахівців. Запропоновано: продовжити проведення занять «Антишкола для бібліотекарів», підтримку сайту «БібліоСинергія: підтримка наукових досліджень», організувати English Speaking Club, надання допомоги бібліотекам і бібліотекарям, які постраждали від російської воєнної агресії тощо.

Пані президентка запросила активно долучатися до партнерства і членства в нашій професійній спільноті – УБА. Це запорука підтримки і розвитку бібліотекарів та бібліотечної справи в Україні.

Попри війну робота бібліотечної спільноти триває.

ВЕБІНАР «АНТИПЛАГІАТ-СТРАТЕГІЯ ХНМУ: ПОРАДИ АВТОРАМ ТА ЕКСПЕРТАМ»

Також 17 січня відбувся методичний вебінар «Антиплагіат-стратегія ХНМУ: поради авторам та експертам», організований Науковою бібліотекою спільно з науковим відділом ХНМУ.

Відкрила захід Ірина Киричок і зазначила, що такі вебінари проходять в межах циклу заходів щодо поширення принципів академічної доброчесності.

З вступним словом до учасників звернувся проректор з наукової роботи ХНМУ проф. Валерій М'ясоєдов і наголосив на актуальності тематики вебінару в площині доброчесних практик, необхідності викорінення такої форми

академічної недоброчесності в університеті як плагіат, а також подякував університетській бібліотеці за значний внесок у просування принципів академічної доброчесності.

До уваги учасників вебінару були наступні доповіді:

- Звіт перевірки текстових документів на наявність збігів: акценти та інтерпретація (спікерка: Тетяна Павленко, заст. директора НБ ХНМУ з ІТ)
- Використання антиплагіатних програм у роботі редакції наукових журналів: важливі акценти для авторів (спікер: Олександр Шевченко, координатор редакції наукових періодичних видань ХНМУ)
- Академічна доброчесність – візитівка кожного науковця (спікерка: Олеся Плехова, голова Ради НТСАДМУ ХНМУ)

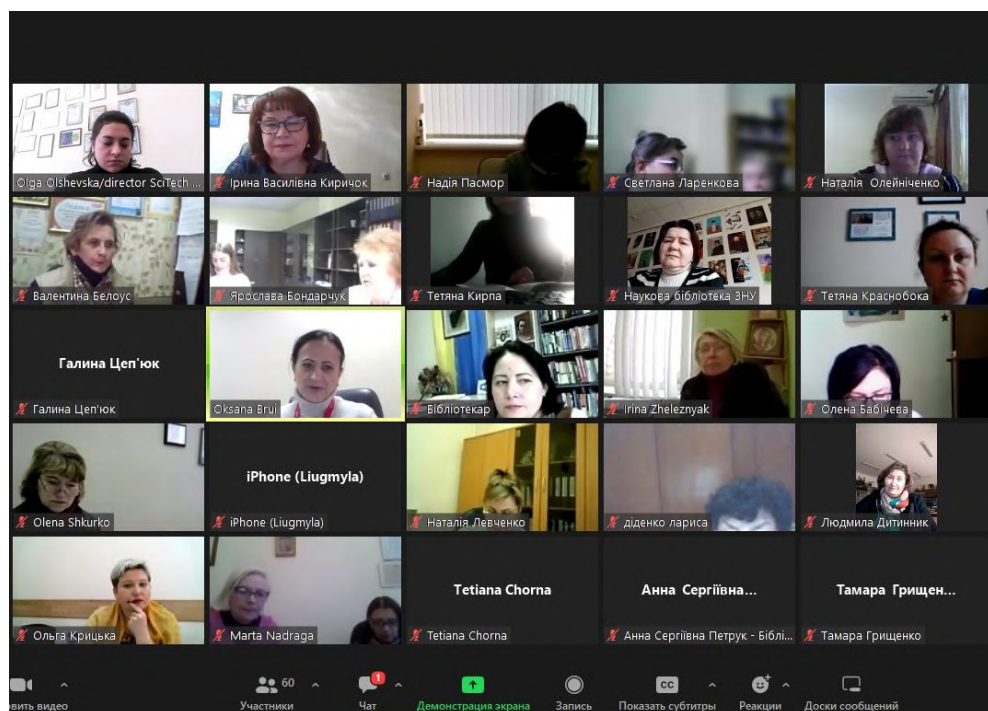
До обговорення та обміну думками долучились директор ННІ ЯО ХНМУ проф. Ігор Завгородній, його заступниця доц. Інна Чухно, зав. кафедри гістології, цитології та ембріології проф. Олександр Степаненко та ін.

Пропри складні умови воєнного стану до онлайн-заходу змогли приєднатись 83 учасника.

Доповіді доступні за посиланнями:

<https://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/31641>

https://www.youtube.com/watch?v=Tj_js6rE-RQ&t=1s

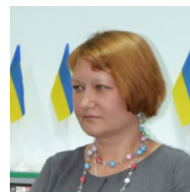

НАТХНЕННЯ

АВТОР: МАРИНА ФЕДОРОВА

МАДАМА

— Мадама, візьміть яблучок. Ож візьміть. Не пожалкуєте. Смачні, як поцілунок.

Я всміхнулася такому порівнянню й такому звертанню.

— Мадамою мене ще ніхто не називав, — сказала я хлопчині, який продав яблука. — Скільки?

— Та ви шо? Так беріть. Ви така красива мадама, — почервонів.

Я залишила 50 гривень на прилавку, забрала духмяні яблука й пішла. Було смішно й водночас приємно. «Красива мадама», бачте. Аж ось мене наздогнав продавець «яблучок» і недбало тицьнув у руки букет айстр.

— Це від мене. Вам. Вам. Від мене, — він якось дивно глянув і зник.

Айстри довго стояли на моєму вікні. Дивлячись на них, згадувала неповнолітнього джентльмена. Нечасто зустрінеш зараз таких...

Прийшла зима. Снігу не було. Та мороз пробирав до кісток. Увечері я стояла на зупинці. Аж ось чую:

— Мадама, у вас не будет на хлебушек?

Повертаюся на голос. Бачу хлопчину без шапки із закоцюреними червоними руками й сопливим носом.

— Ви? — упізнав мене.

— Я. Ходімо зі мною.

— Кудя? Кудя ви меня ведьоте?

— Давай чаю поп'ємо, бо я змерзла.

— Я тож змерз, — погодився хлопець, — але не могу угостити мадаму.

— Мадама може собі дозволити пригостити справжнього джентльмена, — усміхнулася я.

АВТОР ФОТО: ІРИНА КИРИЧОК

Ми зайшли до найближчої піцерії. Дві піци й чай хлопець проковтнув, не пережовуючи. Він відігрався й собачим поглядом дивився на мене.

— Ти чим займаєшся? навчаєшся? працюєш?

— Я... я лучче пайду, мадама. Ви меня не зрозумієте.

— Дивись, який загадковий! А батьки твої де?

— Уехалі. Я с бабкой. Удвох. Влітку чуть легче, а зимою туга. Та ви не той, мадама, не думайте...

— Мені вже пора, — я глянула на годинник. — Давай так, щоп'ятниці чекатиму тебе в цій піцерії о 18 годині. Добре?

Розплатилася. Залишила хлопцеві кілька сковородинівських купюр.

Наступної п'ятниці в піцерії до мене підходить офіціантка. Запитує, чи це я була тут минулого тижня з юнаком. Ствердно киваю. Дівчина виносить розкішний букет троянд. Узимку! О Господи...

— Він щось просив передати?

— «Це для красивої мадами»...

ІВАН СЕРГІЙОВИЧ

— Пум-пум-пуру-рум, — підмугикував Іван Сергійович самостійно придуману мелодію, неквапно збираючись додому. Важкий сьогодні день видався. Він вимкнув комп'ютер. Почекав, поки погасне синя кнопка. Перевірив, чи зачинене вікно. Витягнув із верхньої шухляди стола в'язку ключів. Підійшов до вимикача. Зупинився на мить. Ніби про щось згадав. Різко повернувся й пішов до шафи. Там його чекав свіжий презент — пляшка коньяку.

— П'ятизірковий. Хм. Витримка. Хм, — промовив. — Ще б десь закуски дістати...

А то буде, як минулого разу. Вдячні пацієнти принесли пляшку. Увечері він, виснажений, захотів розслабитися. Наливав прямо в чашку. І спрагло пив. Як воду. Одразу було кайфово. А тоді вже не пам'ятав нічого. Прокинувся вранці. У чужому ліжку. Голова розривалася на малюсінські голочки, і вони ніби кололи його зсередини...

— Іване, Іване Сергійовичу, вам кави чи чаю принести? — ангельський голос медсестри Тусічки заставив його підскочити з ліжка. Простирадло спало, Іван залишився... Так і залишився. Підняв простирадло, закутався. Сів знову. Підхопився. Ці дії відбувалися блискавично й дуже веселили Тусічку. Вона стояла в яскравій футболці й хіхікала над Іваном Сергійовичем.

— Тусю. Тьху. Анно Андріївно, дозвольте мені одягнутися. Я негайно піду.

— Що, і кави не вип'єте? — кокетливо запитала дівчина. — А як же те, що між нами сталося?

— Вибач. Це була помилка. І взагалі, я нічого не пам'ятаю.

— Як це по-чоловічому звучить, — розчаровано сказала Тусічка й вийшла з кімнати.

Вона пила на кухні каву, коли почула, як клацнув замок. Гість мовчки пішов геть.

На роботі Іван Сергійович уникав розмов із підлеглою. Навмисне ставив її чергувати в несумісні з його чергуванням дні. Хвилювався, що по лікарні підуть плітки. Можливо, шантажуватиме. Проситиме грошей? Але все було тихо.

Отож сьогодні поклав презент до рюкзака й пішов до виходу. У дверях побачив Тусічку. Вона з розпущеним волоссям сіяла в промінні осіннього сонця, наче кульбабка. Без спецформи була ще красивішою. Аж затамував подих. Так захотілося відчутти її у своїх обіймах. От дурко. Нащо було тікати. Слабак.

— Добрий вечір, — люб'язно прочинив двері, — проходите, Анно Андріївно.

— Дякую, — медсестра потупила очі й пішла далі.

Не роздумуючи, Іван Сергійович повернувся назад.

— Забув документи оформити, — сказав у реєстратурі.

— То ви на всю ніч до нас? — пожартували дівчата.

— Як піде, — підморгнув лікар. Зайшов до кабінету. Довго сидів у темряві. Тоді відкоркував пляшку. І вже хотів пригубити, як у двері постукали.

— Заходьте.

— Іване Сергійовичу, дівчата сказали, що ви повернулися.

— Так, Тусічко, багато роботи. Ти щось хотіла?

Вона мить вагалася, а тоді випалила:

— Тієї ночі між нами нічого не було. Ви спали окремо... Я окремо... Мені просто захотілося вам допомогти... Я викликала таксі й забрала до себе. Ви подобаєтесь мені... Я знаю про вашу втрату. І знаю, що ніколи не займу місце у вашому серці... Вибачте, що так вийшло.

Уже хотіла піти, але Іван помолодецькому підбіг до неї. Узяв за руку. Довго дивився в очі. Тулив до себе. Гладив волосся. Цілував очі, ніс, щоки, брови, губи.

А сивина... То лише відблиск місяця у волоссі...

КОНТАКТИ:

м. Харків,
пр. Науки, 4
тел. (057)7077209
моб. (097)9937709
e-mail: km.kustova@knmu.edu.ua

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Киричок І.В. (головний редактор)
Русанова О.А. (відповідальний редактор)
Кустова К.М.
Гаєва Н.Д.

